

Esztergomi Lapok.

SZERKESZTŐSÉG:
SZÉCHENYI-TÉR (SZERENCSES-FÉLE HÁZ),
HOVÁ A LAP SZELLEMI ÉS ANYAGI RÉSZÉT ILLETŐ KÖZLEMÉNYEK KÜLDENDŐK.
KÉZIRATOK NEM ADATNAK VISSZA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP ÉS CSÜTÖRTÖKÖN.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre ————— 12 K.
Fél évre ————— 6 K.
Negyed évre ————— 3 K.
→ EGYES SZÁM ÁRA 12 FIL. ←

KIADÓHIVATAL:

SZÉCHENYI-TÉR (SZERENCSES-FÉLE HÁZ)
HOVÁ AZ ELŐFIZETÉSI PÉNZEK KÜLDENDŐK.
HIRDETÉSEK
ÉS NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEK A KIADÓHIVATALBAN
VÉTELTÉK FEL

F O H Á S Z.

Irta: RÁKOSI VIKTOR.

Mindenható Isten, Urunk és Atyánk! ki kezdedben tartod a mindenségben futó csillagvilágok és a porban esúszó férgek sorsát, kitől nyertük az élet fényét s kitől majdan megadással fogadjuk a halál árnyékát: hozzád fohászkozunk.

E napon embermilliók szívének kitárt kapuján át suhog feléd a végtelenségbe a hála és könyörgés kettős imádsága.

Völgyeink párás mélyéből, napsugaras rónáinkról, zsupfödeles fehér tanyák tornáczáról, az üveges palotákból tisztán, mint egy égbe visszahulló hajnali harmateső, száll feléd a kicsinyek és nagyok, a szegények és gazdagok, a fehérkezű és barnaarcu magyarok hálaimádsága.

A Te akaratod szabta utját a Turul madárnak, mely sebes szárnyesapásokkal honkereső őseinket Ázsia bús pusztaságairól Attila mosolygó örökébe vezette.

Te adtad, mikor szükségünk volt rá, Botond kapudöntő bárdjának az erőt, Te adtad, a lechmezei Lehel kürtjének könyfakasztó bánatát, mely megdöbbsent nyilas táborainkat hazaterelte és sátorkaróikat maradandóan ideczövekelte.

A Te segítségével ködös századokon, a vér és vas embertelen korszakain törtünk át, dolgozva, küzdve, ellenség rablánczát vagy magunk visszavonásának átkát hurezolvá: megfogva, fáradtan, aléltan, vérvesztetten, de áttörtünk, de itt vagyunk és két kezünket, két szemünket egy szívének, egy szívénekben ezer szerelmünket Hozzád emelve rebejtük el ezért hálaimádságunkat, óh Atyánk! És ez a himnusz száll feléd ma innen a virágok illatából, a madarak dalából, erdeink suttogásából, vizeink zugásából.

Ezeréves munka verejtékével megtermékenyített, ezeréves harc vérevel megszentelt, ezeréves szenvedés könyveivel megáztatott hazánk porába leborulva könyörgünk hozzád, Örökkévaló Isten! Állíts meg homályos egünkön a hazaszeretet bujdosó csillagát! Hadd sugározza be mindeneknek szívét és elméjét, hogy senkise legyen e nemzet fia közül kislelkű, gyáva: megfeledezni továtűnt századokkal sirba temetett őseinkről, kik tűzhelyüket, asszonyainkat, gyermekeiket, nyelvüket, hazájukat, Árpád örökét védve, ezrével hullottak a harcmezőn, haltak a vérpadon, veszték a börtön mélyén, vértettek el a sortűzek alatt.

Add, hogy ezen a nagy napon s ennek a nagy napnak minden fordulóján az emlékezet fénye villanjon át a szíveken s megihletett lelkünkön átvonuljon a szent zarándokserég:

az apostolok,
a hősök,

a vértanúk,

a száműzöttek,

az elnyomottak véres és bánatos légiója.

Add, hogy ezen a napon, nekünk fáradt nemzedéknek fáradt képzelete fiatal erőre kapjon, száz szárnyesapással száz esztendőt szálljon vissza s aztán megálljon egy kis bölcső előtt.

Megálljon, mint megállott ott száz év előtt a magyar szabadság géniusza, hogy homlokon esókolja a bölcsőben alvó gyermeket.

A magyar szabadság géniusza, a Te égi seregeidnek leg-szebb angyala ott állt fényes arezulatjával a bölcső mellett, örködött a gyermek álmait felett, vezette az ifju lépéseit, igazgatta a férfi tetteit és az aggastyán utolsó leheletével, eltakarva fényes arezulatját, visszatért égi honába.

Te adtad öt minékünk: a nemzetnek, a hazának, az emberiségnek, a világnak; agyöngéknek, az elnyomottaknak, a jogtalanoknak a szenvedőknek s meggyújtva az emlékezet oltárán az áldozati tüzet, égis csapó lángja hirdesse ezért hálánkat irántad, óh jó-ságos Istenünk!

Isten prófétája, harczi kürtöt fújó, népet fölrazzó, lelkeket fölgyújtó, lánczokat széttördelő, nemzetet teremtő Kossuth; te száműzött, bujdosó, hontalan Kossuth; meghalt, de hallhatatlan, eltemetett, de köztünk járó Kossuth: emléked örök léssen, lélek a lélekben, míg Árpád népe gyáva szolgálhaddá nem koresosul.

Magyarok Istene! Rákóczi nemzete, Kossuth népe kiált föl hozzád a mélységből!

Óh adj nekünk, mint a multakban, az elfátyolyozott jövődöknek nehéz időiben is lángszellemeket, akik a manáttlan sivatagból az ígélet földjére kivezessenek.

Óh add, hogy a balsorsban ne legyünk soha csüggedők, a hatalomban elbizottak, a szenvedésben gyávák és a kényelemben elpuhultak.

Áldd meg termékenységgel asszonyainkat, hogy harcra és munkára termett aczélkaru fiakat adjanak a hazának.

Áldd meg termékenységgel földünk méhét, hogy aczélós buzáat teremjen a népnek.

És áldd meg, óh ezerszer áldd meg e szép haza mindazon hű fiait, kik a Te színed előtt e napon szent fogadalmat tesznek: istenfélelmet hirdetni, hazát szeretni, nemesen gondolkozni és cselekedni, nagy tettekre vállalkozni, a nép javára élni, javáért meghalni, Árpád hazáját, Atilla örökét szabaddá, gazdaggá, boldoggá tenni.

Atyánk! Vedd kedvesen hálánkat és hallgasd meg könyörgésünket. Ámen!

KOSSUTH.

A »Független Magyarország« pályanyertes Kossuth-ódaja.

Irta: PAPP ZOLTÁN.

Lehet a dalnak felszállni az égre,
Szabad a dalnak szólni igazán;
Tekintsen más a józanság nyugégre,
Én egyet látok csak: magyar Hazám!
Megrészegetett dajkáló anyám már,
Bülesömtől kezdve mámoros vagyok!
Édes szülém! csak üdvösség mi rám vár,
Szíved megadta, mit csak adhatott.

Hogyan? Józanság s Hazaszeretnek
Utjuk külön vált? Mit beszélék én?
Az én szívem is szinte összereszket,
Hogy eshetik szó itt ma ilyenén!
De csak hadd essék! Szózatom a kornak,
E gyáva korak szántam, szentelem;
A kik saját igéjüktől lakolnak:
Meggyógyulásuk biztossabb leszen.

Magyar, megállj! Nézd meg röptét e dalnak,
Ad kísérőül hozzá lelkedet;
Dal és lélek amerre elhaladnak:
Tekintsenek meg minden kis helyet,
S ha vége leszen az ünnepi percznek,
S hétköznapokba térünk azután:
Számoljunk be ha álmodásink lesznek,
Számoljunk be a látottak után.

Mert ünnepünk nincsen betűkbe írva,
Mert ünnepünk nem pihenést jelent.
Az ér karunkon törrel felszakítva,
Látjuk betűjét rajt' a szívbe bent.
Te irtad azt be szent, Magyar Szabadság,
S tettekre szólítsz e nagy ünnepen.
Együtt vagyunk, mint őseink akarták,
S amint akarták: minden úgy legyen!

Szabadság! Isten kilehelt szikrája!
Csak szunyadol, de nem hamvadsz Te el;
Itt leng előttünk fényed glóriája,
Hol egy sirmál a Nemzet térdepel.
Tudjuk a bünt, a mit eddig elkövettünk,
Tévhitbe véltük; ez is eszközöd;
De üdvösségra ép mardt a lekünk,
El nem vezett a sátánok között.

Mohácskor mért is háborgott a tenger?
Leesendesíteni miért nem ébredél?
Az Istentől ott elszakadt az ember,
Elkábította a muló segély.
Eldobta a kincsét; de nem ámitásért,
Elzárta ott, el, áldó fényedet.
Sujtó kezéd mit századokon rá mért:
Folytatni végig, ugy-e nem lehet?!

Nem, nem! Hiszen Te megjártad Rodostót,
Elmentél értünk újra Turinig.
Nem bűnünk, hogy az igazságot osztók
A Megváltókat megfeszítették.
De a pokolban főzhetik a tervet,
Azért az égen mégis nap ragyog;
A fejszét türik, türik a kereszték,
De visszaszólsz Te: Én feltámadok!

... „Az ég derüje kire mosolyogjon?
Kinek fürtjével játszik enyhe lég?
Gyopár kié legyen a szikla-ormon?
Kinek viruljon rózsza és a rét?«
Ne kérdezd ifju, ártatlan menyasszony,
Mert millióknak szívét szaggatod!
Amerre nézel, völgyön és a halmon
Nem isten-képek: élő panaszok!

„Nézd, nézd, Uram, korbácsütötte testem!
Gazdám az uriszékhez állított;
A sok robottól betegségbe estem,
S nem birtam el ma már a robotot.

Hiszen tudom, az a világnak rendje,
Apám is így élt: egyért milliók!
Istennek abba még se telhet kedve,
Hogy a vérünkéből szedjék az adót.«

És jön a másik: „Ezt is elviselném:
Vérem ha venné minden véretem;
De egybe' nem tud megnyugodni elmém:
Magyart békóba német mért veret?
A buzogányt még emlegeti testük,
S mégis minek legyen a vereség?
És most, Uram, még a kegyét keressük?
Magyar létemre eddig sülyedék!«

„Nyitott portámra jarhatott a vendég,
Még azt se tudom, hogy mi a lakat;
Eleskamrámat im' már tönkre ették...
És idegen had, és parancs alatt.
Mutass utat e zsiszera-hadának,
Mert én vele már nem birom utam;
Vagy köszönök a seregek urának:
S menjünk aludni, édes jó Uram!«

— Magyar! figyelj az égi vándorlásban?
És látod-e a sok-sok véryomot?
A szó, mely elhalt ott, abban az árban:
Utunknak utján most feltámadott.
Hallod a jajt? És látod-e a könyvet?
Mind őseid! Hogy tudtak sirni ők!...
Nehéz, ugy-e?... Mi hátra van, már könnyebb:
Nem szolgálai, de daliás idők!

— „Ahol az ég szelid azurja kéklük,
Vagy hol sötét felhőkbe vész a nap —,
Ha vágyaid a lelkedet vezérlik:
Indulj az utra, ember, mert szabad!
Veessen gondolat! Ne tñrj bilincsét
A lelkesed se, — fel nem oldja más! —
Ha ezt a földet eszmékkal behinted:
Csupán csak akkor isten-alkotás.«

„Jobbágy! Szabad vagy! egyenlő az urral!
Csak egy urad van: a te Istened!
Ne félj, nem hurezol el többé az udvar,
Hogy megkinozza fáradt testedet.
Szabad vagy, ember! Mért állsz görnyedezve?!

Emeld magasra azt a homlokot,
Amelyre Isten csókját rá lehelte,
Harcolni porban nincsen is jogod!«

„Fel a nemes munkára, drága Népem!
Le minden torlaszt, mely utunkban áll!
A többi nép előtt mért marna szegyen,
Ki köztük hajdan a vezér valál?!

Fel a királyhoz! hirt vinni a trónnak,
Hogy egy szabad nép áll most számolyán!
Egy gondolatban végre összeolvad:
Felkent Királyod és te, szép Hazám!«

— Kíé e hang? Így Isten szól, nem ember!
Még ember nem volt ily tökéletes!
Vagy álom ez, hogy minden szolga felkel,
S ölelkezik a jobbágy és nemes?!

Csupán egy ember szíve és tudása
Fénynyé varázsol százados borut!
A hét napos mű lett meg ilyen varázsrá!
— A hatodik nap szólalt meg: Kossuth.

Nézzétek őt: a bécsi nép előtt áll,
Testvériséget hirdet szózata;
Apotheozis ez a kép, a mint vár
A nemzet: mit hoz majd Kossuth haza?...
De hát kétségben mért áll így a nemzet?
Hát nemzet ez, hogy önbizalma nincs?
Hisz egy szabad nép hűséget jelentett!
Hát meg ne látnák ott fõnt mi a kincs?!

„Fegyverre nép!« Im', a testvériségnek
Nemes szavára ez az üzenet!...
Tudtok, ugy-e szép tündéri meséket?
De egybeforni még ugy nemzetet

Egy gondolatba senki soh' se látott,
Amint most szív, ész, egygyé összenőtt.
Megindította az egész világot,
Hogy Ő borult le nagyságunk előtt.

S a felszántott dülök behintve maggal,
Csirát adott a Kanaán-erő;
De a vad horda ime rajta nyargal,
S az eltett sarlón csak a rozsdá nő.
De szikla-kő már a dülökbe' nincsen,
Polip gyökér és a korhadt törzse nincsen.
Csak szánts, magyar; s hogy Istened segítsen!
Dolgozz, de áldó arczára tekints!

S te gyáva kor, még gyávább nemzedéke!
Hol, hol keresnéd most e nemzetet:
Ha nem világít be önérzetébe
És Hit, Igazság, Élet, Szeretet?
Ha meg nem nyitja odvát a pokolnak,
Hol zavadoknak gyehennája gyült?!

Jobb, hogy ma tört ki, mint tört volna holnap,
Nem nőhetett de mind előkerült!

— Szálljunk alá; hisz ősz fejek előttünk,
Kiknek szemében forró könyű pereg;
S mi, kik az ősi oktatásba' nőttünk:
Hagyjuk, hogy némán ők beszé jenek;
S ti, kik csak kontár képet mutogattok,
E némaságból olvassátok el:
„Mennék, de még hazám fölött virrasztok;
Hol a Király? A Nemzet ünnepel!«

S hogy Helye nincs: korbácsot érdemeltek!
Félszázad óta csak hazudtatok!
Ha helyt kell állni: ugy-e térdre estek,
Ha ugy kívánja önző utatok!?

Igen, igen! A bűn csupán tiétek,
Mert türitek ott fõnt a balhítet;
Nemzet s Király közé ti vertek éket,
Kettőbe osztva ezt a nemzetet!

Szedjétek össze a csinált virágot,
Amit a trónhoz összehordtatok!
Csak nézzetek szét rózsákat találtok,
Üdét, bimbósat, nyíltat harmatot.
Ez, ez való a trónra; diszelegjen
Az arany és a biborok között.
Arany s bibornál százszor ékesebben,
Mert minden szirmot nép-gond öntözött.

— Elmult. És vége a száműzetésnek.
Ne, fel ne tépjünk fájó sebeket!
A hontalan szív is honának égett,
Tanított, ovott, fedett, vezetett.
A nemzet él! S ha volt botlása olykor:
Óh! lesz erénye megmutatni még,
— Mert eljövend, mert eljövend a jobb kor! —
Hogy méltó Rá a Szittya-nemzedék.

Hisz ünnep ez! Magyar! bármerre nézel:
Szent glóriáját látod mindenütt;
A hangját hallom mely soh'sem enyész el.
Sötétbe jársz? Fényével rajtad üt;
Szomjuhozol? Csak egyet lépj előre:
Forrásra lelsz; vesszejétől fakadt!
Az ő magyar lelkével van betöltve
Itt minden tér és minden pillanat!

És bűn-e az, a melyre Isten arca
Felénk tekint és áldóan felragyog?
A szeretet nem vágyik semmi harcra:
Mi csak voltunk és leszünk magyarok!
Nincs három egység! Nemzet és királya
Leljük meg egymást: köztük szent az ut!
Csak félre onnan, senki el ne állja!
Kettő csak egy: a Nemzet és Kossuth!

HIREK.

Heti naptár:

SEPTEMBER.

18. Csütörtök Kup. József.
19. Péntek Január.
10. Szombat Euszták.

KOSSUTH NÓTÁJA.

Ma is ott van minden ajkon
Dunaparton, Tiszaparton,
Napsugárban, csillag fényben
Dalolják, mint egykor régen,
Ha a cigány busan húzza,
Belesajdul a szív ujra.

S könnyel lesz a szem is teli:
„Ha még egyszer azt üzeni...”

Nem olyan az, mint más nóta,
Isten a megmondhatója!

A mi érzés, a mi bánat
Valaha a szívben támadt,
A múlt a magyar lélek
Lángra gyuladt, lázban égett:
Mindet, mindet kifejezi:
„Ha még egyszer azt üzeni...”

Daloláskor minden szemben
Ott tündökölt a legszebben,
Hogy ez a nép mint rohanna
Diadalról diadalra,
Mint törné az ellent össze
Küzdelembé, harci tűzbe...
„Ha még egyszer azt üzeni...”
Hej! még egyszer azt üzeni!

Gulyás József.

— **Személyi hírek.** Héya Tivadar kir. tanácsos közéletünk előkelő szerepet vivő férfia néhány napig üdülés céljából Budapesten a Rudas fürdőben időzik. — Gróf Sternberg József 32. gy. ezredbeli főhadnagy és Andrássy Mihály, a császárfürdő igazgatója, a napokban városunkban időztek.

— **A hercegprímás beteg.** Vassary Kolos bíboros-érsek hercegprímás betegen fekszik budavári palotájában. Az egyházfejedelem állapota elég komoly ugyan, de nem veszélyes. Betegsége hüléstől ered.

— **Estély az alispánnál.** A vármegye alispánjánál vasárnap este, a névnap alkalmából szűkebb körű estély volt, a melyre csaknem kizárólag a család rokonai voltak hivatalosak.

— **Eljegyzés.** Zitterbarth Vilmos káptalani gazdatiszt, az esztergomi ifjuság előkelő tagja, a napokban jegyezte el Ferenczy Lujza kisaszonnyt, Ferenczy József kiskomáromi jegyző leányát.

— **Előléptetés.** A kereskedelemügyi miniszter Zemplényi Gyula pósta és táviró főtisztet a IX. fizetési osztály I-ső fokozatába léptette elő.

— **A vármegyei számvevőség és pénztár államosítása** küszöbön áll; erre mutat legalább a belügyminiszternek legutóbb kiadott körrendelete, melyben meghagyja a törvényhatóságnak hogy a számvevőségi és pénztári illetményeket az 1903. évi január 1-étől kezdődőleg költségvetésükbe ne vegyék fel.

— **Perényi Margit** újabb sikeréről írnak a fővárosi lapok, abból az alkalomból, hogy a „Virág és méh” című operett premiérjén a krisztinavárosi színpadon a főszerepet énekelte.

— **A királygyakorlatok vége.** Szerdán délelőtt végződtek a sasvári királygyakorlatok, a melyeken helyőrségünk is — a 76. és a 26. gy. ezredek — résztvettek, a Frigyes főherceg parancsnoksága alatt álló V. hadtestben. A mint értesülünk, Ő felsége mindkét ezredet rendkívül kegyes szavakkal dicsérte meg.

— **Ülések a vármegyén.** E hó 18-án a feleztetési állomások kijelölésére hivatott különdöttség tart ülést, 20-án utóállítás lesz, jövő hó 11-én pedig a központi mező gazdasági bizottság tartja évnegyedes rendes ülését.

— **Vizsgálat.** A Kollár Károly gazdasági tanácsnok ellen elrendelt fegyelmi vizsgálat vezetésével a vármegye alispánja dr. Thuránszky Lajos vármegyei I. aljegyzőt bizta meg és őt a vizsgálat mielőbbi befejezésére utasította.

— **Vivóterem megnyitás.** Lovas Gyula vivóterem lapunk munkatársa, kit költeményei révén lapunk olvasó közönsége jól ismer, a napokban nyitotta meg a székes fővárosban vivótermét a hölgyek számára is, kiket a felesége fog a vivás művészetére oktatni.

— **A törvényhatósági közutak törzskönyvezése** ezidő szerint folyamatban van. Az elmúlt héten és e hét több napján végezte a törzskönyvezést a vármegye alispánjának vezetése alatt a kiküldött bizottság a párkányi járás több községében.

— **A gazdasági egyesület.** Az „Esztergom vidéki gazdasági egyesület” által Párkányban folyó évi szeptember hó 20-ra hirdetett tenyész szarvasmarha díjazás, a megyében fellépett szájt- és körömfájás miatt elhasznált.

— **A kath. tanítók országos kongresszusa** e hét első napján tartotta országos nagygyűlést, melynek legérdekesebb tárgya Guzenics Vilmos képezedei igazg. felszólalása volt, ki a tanítók országos bizottságában elhangzott ama vád ellen szállott szakra, hogy a kath. népoktatási intézetek, a hazafias nevelésre nem fektetnek elegendő súlyt.

— **A vármegyei legtöbb adófizetők névjegyzékét** az alispán, már összeállította és szeptember 16-tól kifüggeszteni rendelte. A jegyzék szerint a legtöbb adót fizetők névjegyzékéből az elhalt tagokon kívül kimaradtak: Stein Manó és Farkas Ferencz, kik mindketten Komárom megyében kívánják jogaikat gyakorolni. Csehres János, ki mint választott is szerepel, és Székér József, a ki elköltözött. Azonfelül Viola Kálmán és dr. Rainer Lajos. Új tagokul bekeverültek: Ziskay Imre plebánus Szőlgyén, Böszörményi József Dunamocs, Heischmann Ferencz Esztergom, báró Jessenák Sándor plebánus Párkány, Szentés Péter Köhídigyarmat, Weiss Samu Bátorkeszi, Kohn Gábor Esztergom, Haits János plebánus Ny. Ujfalu, Tóth Ignác Kémend és ifj. Bohák József Kéty.

— **Halálozás.** Özv. Helly Jánosné, a számbéki volt körorvos özvegye, e hó 14-én életének 58-ik évében elhunyt. Kedden temették nagy részvét mellett a temető ravatalozó kápolnájából. Szentimrey Lajos betétszerkesztő albiró, és ifj. Kaan János telekkönyvvezető anyósukat, Helly Béla joghallgató pedig édesanyját gyászolják az elhunytban.

— **Amerikába.** Nagy Béla mérnök, városunk fia Amerikába ment keresni boldogulását azzal a díszesretek elhatározással, hogy új hazájában is igyekezni fog Magyarország érdekeit tőle telhetőleg előmozdítani.

— **A Kossuth-mauzoleum** alapkövének letélteli ünnepségére kiküldött bizottság, Andrássy János alispán, dr. Thuránszky Lajos tb. főjegyző dr. Perényi Kálmán központi főszolgabíró és Frey Ferencz országgyűlési képviselő, esütörtökön délelőtt utaznak Budapestre, hol a vármegye másik két képviselője és a tulsó járás főszolgabírája is csatlakozni fognak hozzájuk.

— **Javuló félben.** Kráhm Károly közs. utibiztos hosszús sulyos betegségéből már annyira felépült, hogy hivatalát legközelebb újból elfoglalhatja.

— **Kossuth ünnep a realban.** Az államilag segélyezett városi reáliskolában tartandó Kossuth ünnep programja a következő: Az ünnep méltatása, dr. Nemesák János tanártól. Kossuth-hymnus, énekl az ifjusági dalárda. Kossuth-ima, szavalja Szalva Ferencz IV. oszt. tanuló. Tavasz elmúlt... dal, Lányi Ernőtől; énekl az ifjusági dalárda. Kossuth, mint a magyar nép atya, írta és előadja Váralyai Sándor tanár. Kossuth Lajos, költemény; írta Kornay István, szavalja Hikkel István IV. oszt. tanuló. Isten áldd meg a magyart, énekl az ifjusági dalárda.

— **A „Városi Kör” elnöksége** tisztelettel felkéri mindazokat, kik a Kossuth-ünnepély alkalmából f. hó 19-én esti 1/28 órakor a „Fürdő” szállodában megtartandó társas vacsorában részt venni óhajtanak, e végből az aláírások gyűjtésével megbízott Brutsy Gyula, Dóczy Ferencz, dr. Aldori Mór, dr. Prokopp Gyula, Olóssy Ferencz, Tatus János, Horváth Mihály és Schleiffer Lajos uraknál, illetve ezen urak bármelyikénél szóval, vagy levélben jelentkezni sziveskedjenek.

— **Kossuth ünnepély az érseki tanítóképzőben.** F. hó 19-én tartja meg az érseki tanítóképző önképzőköre az egész tanuló ifjuság részvételével a Kossuth ünnepélyt, a melynek programja a következő: Emlékezés, tartja Keményfi Kálmán tanár. Az utolsó honvéd, Farkas Imrétől szavalja Oswald Lajos III. év. növ. Kossuth nóta Bartók Lajostól, szavalja Borszi István IV. év. növ. Kossuth sirja Ábrányi Emilől, szav. Bedenics Gyula II. év. növ. Hymnus, Kossuth Lajos édes apám, átírta 4 es karrá Hubacek Arthur IV. év. zezekari karmester Kossuth Lajos azt izente, előadja az ifjusági zene és énekkar.

— **Reviczky Győző ügye.** A Reviczky Győző volt főszolgabíró ellen megindított büntető ügyben a komáromi kir. ügyészség tudvalevőleg megszüntető indítványt tett, mivel, a büntető ügy befejeztetett ennek folytár Reviczky azzal a kérelemmel fordult a vármegye főispánjához, hogy tiszteletbeli tisztviselővé nevezze ki. Kérélmé tárgyában a főispán ez ideig nem döntött.

— **Hivatalvizsgálat.** Pulay Géza kuriai bíró a komáromi kir. törvényszék elnöke, szerdán tartotta meg kezelőtisztje kíséretében a szokásos esztendei hivatalvizsgálatot az esztergomi kir. járásbírósnál, hol mindent rendben talált.

— **Bimbóhullás.** Egy kis angyalkával ismét több mosolyog az égben, egy pár bánatos szülővel pedig több mozog itt lenn a földön. Dr. Horacek Gyula járási orvost sulyos csapás érte. Egy éves kis Katinka leánykája e hó 15-én hosszús szenvedés után jobblétre szenderült. A kis Katinka már rég, ugyszólván születésétől fogva betegeskedett, s hiába volt minden orvosi segítség, odaadó gondos anyai ápolás. Más volt szegényke sorskönyvének lapjára jegyezve — nem a hosszú élet s annak reményei s csalódásai. A gyászoló család az alábbi gyászjelentést küldte szét: Dr. Horacek Gyula és neje Niedermann Kornélia mély szomorúsággal tudatják, hogy szeretett leánykájuk Katinka, életének 1 évében hosszús szenvedés után folyó hó 15-én jobblétre szenderült. Temetés f. hó 16-án d. u. 4 órakor lesz a városi sírkertből. Esztergom, 1902. évi szeptember 15-én.

— **Egy új Kossuth ereklye.** Érdekes relikviát közöl egyik lapársunk Feichtinger Elek dr. urtól, a közigazgatási bíróság ítélőbírójától: annak a hivatalos levélnek fotográfiai másolatát, a melyben Pest vármegye egykori alispánja, Dubraviczky Simon megint Feichtinger Domonkos pestbelvárosi plebánost, a ki összeeskette Kossuth Lajost és Meszlényi Teréziát. Azért részeseült megintésben, mert e vegyes házasságnál passiv assitentiával járt el. Az intő levél így szól az eredeti helyesírással:

Fő Tisztelendő Prépost

Feichtinger Dominicus Urnak,
Szabad Királyi Pest Belvárosi Egyház Lelkészenek ezen Intő-Lévéll törvényesen adassék.

Intendő Pesten.

Ajánlom hivatalbeli szolgálatomat a Fő Tisztelendő Urnak!

Tábla Bíró Fáy András, Gróf Ráday Gedeon, Tábla Bíró Szombathelyi Antal, és Szentkirályi Móricz Urak — mint Kossuth Lajos Ur, és Meszlényi Terézia Kis-Asszony egybekelésére meghívott Tanuk, Tekintetes Pest Megye Rendinek panaszképz azt adták elő: miképp Fő Tisztelendő Ur nevezett jegyeseket mindjelen voltak botrányára, a R. Catholica Egyház szokott szertartásai elméltözésével Paplaka egyik mellék szobájában akkép eskette egybe, — hogy tőlük a R. Catholica hit tanjai szerént e Sacramentomi kötésnél nélkülözhetlen áldást megtagadta. —

Mivel pedig Honi élő. Törvényeink, jelen pedig az 1791. évi 26-ik Törvény Czikkel világosan rendelni: hogy a vegyes házasságoknak a Római Catholicus Lelkész előtt kellessék kötetni. 's azok ellenében bármely akadályt gürdíteni tilos legyen.

Annál fogva Nemes Pest Megyének közelebb mult 1840-ik Évi 6470 ik számú végzése erejével, az 1647-ik évi 14-ik Törvény Czikely rendelete szerént — ezennel törvény-szerűen megintem a Fő Tisztelendő Urat, hogy panaszolt esketési eseményt — általa legjobban esmért uton helyrehozni, 's ekkép kérdéses panaszt — jelen törvényes intést végrehajtó törvényes bizottság előtt megszüntetni törvényes köteletségének tartsa. — Többire e' törvényes intést — következményét kézhezadásától számítandó 15 nap alatt várván — vagyok, Pesten, Január 24 én, 1841. a' Főtisztelendő Ur —

hivatalbeli szolgálja

Dubravicsky Simon,
Pestmegye alispánja.

Ennek az intérvélnek eredeije, a közgazgatási bíró ur édesatyjának, Feichtinger Sándor dr. kir. tanácsos, Esztergom város volt főorvosának kezében van, a ki 1840-ben kapta az orvosi diplomát a pesti egyetemen s a ki az esetre még ma is igen jól emlékszik, mert orvos növendék korában nagybátyjánál, a pestbelvárosi plebánosznál mindennapos volt. Főntartotta vele rokoni összeköttetését akkor is, amikor Feichtinger Domonkos már pozsonyi kanonok volt. Emlékszik, hogy Feichtinger Domonkos az intérvélben kívánt helyrehozást nem teljesítette, a miért hatszáz forint bírságra ítélték, amely összeget az akkori primás, Kopácsy János fizetett meg helyette.

— A kolozsvári Mátyás szobor október hó 12-én megtartandó leleplezési ünnepére a rendező bizottság a vármegyét is meghívta. A vármegye alispánja ennek folytán felkérte a megyebeli orsz. képviselőket, hogy a vármegye képviselőtársaság bártorkeszi Kobek István vezetésével résztvevni sziveskedjenek. Ugyanők fogják képviselni a törvényhatóságot az „Erdélyi kárpát-egyesület“ által az ünnep napján rendezendő zászlófelmentésnél is.

— A Kovácspatak fekete gyémántjai. Kovácspatakon a közelmúlt napokban közszéne akadtak. Azt már előbb is tudták hogy szén található itt ott, de mert az Amor forrás tövében nagyobb darabokban került az elő, azért Niedermann János igazgató Liffa Aurél geológussal megvizsgálta a talajt, a ki elég erős szénrétegre akadt. De hogy bányászatra érdemes nagyobb mennyiségben fordul-e elő, azt csak többszöri és mélyebb furások után lehet majd megállapítani. A talált szénből egy kocsira való le is vittek a propellerre fűteni, és ez kitűnőnek bizonyult, miért is nagy az öröm a résztvevők között, hogy a részvényeik értéke ezáltal nagyban fog emelkedni! Bárosak ugy lenne.

— Gabona lopás. A Dunagözhajó részv. társaság jelentést tett a rendőrségnek, hogy a hajó állomásnál levő raktárból többször eltűnt már nékik áru és gabona. A rendőrség nyomozni kezdett a tolvajok után és sikerült is ezeket Pándi József Szilva Gerendás János, Eggenhoffer Géza, Patkó István esztergomi csavargók személyében kinyomozni és letartóztatni. A nevezettek beismerék, hogy gabonát, ruhát és szőlőtloptak el a hajóállomástól, miért is a rendőrség áttette az ügyet a helybeli járásbíróhoz, a hol lopás büntette miatt fogják őket felelősségre vonni.

— Póttartáiékosok bevonulása. A 26. gyal. ezred állomás parancsnoksága ártirt a rendőrséghez, hogy a f. évi. október 3-án 8 heti kiképzésre bevonuló mintegy 700 póttartáiékos részére szállásról gondoskodják s a lakás cédulákat a katonai hatóság rendelkezésére bocsásák, hogy az elszállásolás körül nehézségek fel nemerüljenek. Együttal felhívja a katonai hatóság a rendőrséget arra is, hogy a tényleges szolgálatra bevonuló 1000 újoncz elhelyezéséről szintén gondoskodják. A rendőrségnél nagyban készülnek e terhes és fárasztó feladat keresztülvitelére, a mi meglehetősen nagy gondot okoz a rendőrségnek, hogy hova szállásoljon el mintegy 2000 katonát.

— Lopás. Lasztovics János tűzoltó vasárnap éjjeli szolgálata alatt tetten érte Holovics Istvánt, a mikor Schneider Károly cipő kereskedő üzletéből, a feltolt ajtó nyílása felé iparkodott egy csomó lopott holmival egyetemben. Schneider bejelentette az esetet a rendőrségnek, a hol megindították Holovics ellene az eljárást.

Felolós szerkesztő és laptulajdonos: GERENDAY JÓZSEF
Helyettes szerkesztő: KAROSSA ÖDÖN.

7926/1902. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az esztergomi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az esztergomi kereskedelmi és iparbank végrehajtónak Teplán Jánosné szül. Kapu Juli végrehajtást szenvedett el eni 95 korona tökekövetelés, ennek 1901. évi május hó 7. napjától járó 6 % kamatai 14 korona 34 fillér per, 13 kor. 72 fillér végrehajtási és ezuttal megállapított 12 korona 60 fillér árverés kérelmezési költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyében, az ezen telekkönyvi hatóság területéhez tartozó az Esztergom sz. kir. városi 3. kerületi 1415. számú betétben A + 1 r. 673. helyr. szám alatt felvett 464. számú házra s udvarra a beltelekben 2560 kor. kikiáltási árban ugyanezen betétben A + 3. sor 4621. helyrszám alatt felvett Diósvölgyi dűlőbeli szántóra 268 korona kikiáltási árban és az Esztergom sz. kir. városi I. kerületi 1416. számú betétben A + 1 sor 4710. hrszám alatt felvett Diósvölgy dűlőbeli szántóra 53 korona kikiáltási árban az árverés elrendeltetvén, árverési határidőül 1902. évi október hó 4. napjának délután 2 óráját ezen telekkönyvi hatóság árverési helyiségébe (megyeház. emelet, VII/15. ajtó) kitűzte azzal, hogy ugyanakkor a föntjelzett ingatlanok esetleg a kikiáltási áron alul is el fognak adatni. Bánatpénzül leteendő az ingatlanok kikiáltási árának 10 %-a.

Árverezni szándékozik tartoznak a bánatpénzt készpénzben avagy óvadékképes érték-papirokban a kiküldött kezeihez letenni vagy annak a bíróságnál történt előzetes elhelyezéséről szóló elismervényt átadni.

A vételár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 6%-os kamatokkal.

Az árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételeket meg lehet tekinteni a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál és Esztergom sz. kir. város rendőrkantányi hivatalánál a hivatalos hirdetmények között.

Kelt Esztergomban a kir. bíróság, mint tkönyvi hatóságnál 1902. évi június hó 26-án.

Magos Sándor,
kir. ítélő táblai bíró.

8289/1902. tkvi. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az esztergomi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Dormányi Istvánné szül. Szklénár Mária végrehajtónak Dormányi Mihály végrehajtást szenvedett elleni 223 korona 4 fillér tökekövetelés, ennek 1900. évi február hó 20. napjától járó 5 % kamatai per, 15 kor. 30 fillér végrehajtási és ezuttal megállapított 14 korona 60 fill. árverés kérelmezési költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ezen telekkönyvi hatóság ügyében az ezen telekkönyvi hatóság területéhez tartozó a dághi 9 számú telekjegyzőkönyvből történt lejegyzés folytán a dághi 352. számú telekjegyzőkönyvben A I. 1 sorszám 18 hrsz. alatt most Baják István tulajdonál felvett 75 számú házra s udvarra 800 kor. kikiáltási árban és a dághi 303. számú telekjegyzőkönyvben A I 32. sorszám alatt 1/4-ed külteleknek Dományi Mihályt illető felére 685 korona kikiáltási árban az árverés elrendeltetvén, árverési határidőül az 1902. évi október hó 9 napjának délelőtti 9 óráját Dágh község házába, kitűzte azzal, hogy ugyanakkor a föntjelzett ingatlanok esetleg a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Bánatpénzül leteendő az ingatlan kikiáltási árának 10%-a.

Árverezni szándékozik tartoznak a bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes érték-papirokban a kiküldöttnek kezeihez letenni vagy

annak a bíróságnál történt előzetes elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

A vételár tetszés szerinti részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 6%-os kamatokkal.

Az árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételeket meg lehet tekinteni a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál és Dágh község házában a hivatalos hirdetmények között.

Kelt Esztergomban a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1902. évi július hó 5. napján.

Magos Sándor kir. ítélőtáblai bíró.

1902. V. I. 615/2. számhoz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bírósági végrehajtó ezennel közzé teszi, hogy a komáromi kir. törvényszék 1902. évi 2975. számú végzésével Szenttamási Béla ügyvéd által képviselt Putz Adolf felperes részére Nedeczky Árpád, Nedeczky Árpádné és Nedeczky Kálmán alperesek ellen 400 kor. tőke és járulékaik erejéig elrendelt biztosításkielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 1175 koronára becsült ingóságokra az esztergomi kir. járásbíró fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felelőfoglatatók követelési erejéig is, amennyiben azok végrehajtási zálog jogot nyertek volna, alperes lakásán Piszken leendő megtartására határidőül 1902. évi szeptember hó 23. napjának délutáni 3 órája tűzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt bútorok, lovak, kocsik, gazdasági gépek s egyéb ingóságok a legtöbbet igénylők közpénzfizetés mellett — szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot — amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, — hogy elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval jelentsék be.

Kelt Esztergomban, 1902. évi szeptember hó 2-ik napján.

Havas Vincze,
kir. bir. végrehajtó.
(Szent-Tamás, Káptalan-utca 3. sz.)

Ujabb haladás!

Kérje mindenütt csakis
Vaslovag az új Eisenstädter-féle

EGLASINE

padlófénymáz. Gyári
jegy: „VASLOVAG“ tör-
vényesen védve.

Gyorsan szárad! Kiadós!

Mosható! Tükörfényű!

Tartós! Szagtalan!

EGLASINE

padlófénymáz
utólag nem
ragad, így te-

hát sem por, sem piszok a padlóba
nem hatolhat be. **EGLASINE**
használatban a legolcsóbb beeresztő
szer. Takarékos használat mellett
1 kg. elegendő 12 méter terü-
letre.

Kapható mindenütt.